Dear ALUMNA

Vimala College (Autonomous), Thrissur -680 009, Estd. 1967

Nationally Reaccredited with A Grade and CGPA of 3.5 on a 4 Point Scale

Ph : 0487 - 2332080, E-mail : mail@vimalacollege.edu.in, Web : www.vimalacollege.edu.in.

Vol: 8 Issue 1, October 2021

Dr. Sr. Marriette A. Therattil

Coordinator, Alumnae Association

Former Principal, Vimala College

Hi dear Vimalites,

The Alumnae Association of Vimala College 'Ritorno' is always ready to welcome her daughters, 'Dear Alumnae' with exuberant joy and enthusiasm. Now as the entire globe is being stuck with the COVID 19 pandemic we are responsible to build up the bonds of belongingness and love among ourselves. We are the ambassadors of Vimala, 'Vimalamatha' the true model of empowered womenhood and the icon of love and compassion for the entire mankind. Amidst all the trials and tribulations by experiencing the spiritual liberation our mother proclaimed, "My soul magnifies the Lord'. St Chavara Kuriakose Elias our founder father and the educational visionary of Kerala exhorts us 'let there be no day in your life in which you did no good to others' and the same was exemplified in his life too...

So dear alumnae, let us all move to the fringes of our society and be the good Samaritans to all those who are struggling to move on through this pandemic and lend a hand to help them. May our Mother Mary lead us and guide us throughout this sojourn.

The President's Addressal

Dr O J Joycee

President, Alumnae Association

Former Vice Principal & HOD, Dept. of English

As we march onward in unison to attain new zenith of achievements, the ever bourgeoning body of alumnae gathers immense significance. For, as Emerson observed, school and college studies is not education. It is only a means to education. How beautifully he has expounded the relevance of the alumnae of a college. Vimala provided you the means to education. Now, it is your responsibility to make her proud by fulfilling the vision she entrusted you with, and the pledge, the covenant you made when you flew the nest in buoyant glee and zeal. Ask yourself the question: Am I educated? Am I an instrument for the wellbeing of the society? Am I a go to person in my community, or even my family? Am I a link in the chain of humanity? Have I concealed the light of knowledge received from my alma mater under the cover of selfishness, ego, sloth and insensitivity?

I met a student recently who told me on enquiry that she is 'only' a housewife. I asked, why do you say 'only'? You have brought up three remarkable children. You have played a crucial role of caretaker in a joint family, taken care of your sick parents- in- law.... You are an extraordinary woman!! I truly meant what I said. Indeed, she has fulfilled her commitment to learning. Every job, every deed, done for the well being of others is truly a mark of the educated. Some attain fame, some not. I must also admit that I have heard this sarcastic comment too with sadness :"What did you teach her there at Vimala?"

What the alumnae do directly impacts the reputation of the College. Great thinkers like Plutarch and Yeats have observed that education is not the filling of a pail, but the lighting of a fire. This spark must become brighter with your endeavours and accomplishments. You can call yourself educated only and only if you succeed in making yourself indispensable in your family, community and society. It is easy to get a job; but to make your employers feel happy with their choice is no mean task. As you climb the ladder of success, never ever compromise on your values and principles. For as the great Aristotle said, educating the mind without educating the heart is no education at all.

The making of Brand Vimala is in your hands. The career footprints with which you painstakingly embellish your resume pave the way for enhancing the perception value of our College. Graduation outcomes like placement records, student progress to top institutions, salary, awards and achievements mean a lot to the fame and name of the College. So, keep us informed of your progress. This will not only be evidence for the fulfilment of the intuitional goals, but, more importantly, it will also help inspire the present students, the leaders of tomorrow. So help us keep track of your achievement trajectory for posterity ahead.

On a note of conclusion, I request you to keep this Association strong and steadfast with your continued involvement. For the deeper the roots, stronger the tree and vaster the spread of her branches. Vibrant networking is your commitment to the Alma Mater and realization of our effort to discover invaluable alumnae potential. Yes, DON'T Break This Chain!!!!

Secretary Speaks...

Ann Mary Thomas A
(Secretary)
Assistant Professor, Dept. of English

As time pass by, we've somehow learned to cope with the stress, anxiety and trauma associated with *coronaphobia*and the train of life moves forwardwith its hustle and bustle. Schools and Colleges got settled into the routine of online classes and we practised 'indoor life' with utmost priority to health and safety. Despite being physically distanced, we could hold some programmes that we conduct in a regular year…Each department tried to associate with their resourceful alumnae and ensured alumnae involvement in their activities. I take this opportunity to request the entire alumni of Vimala College to keep this valued association strong and steadfast, so as to help elevate the quality of our academic programmes and various other facets of our operations. You are the foremost brand ambassadors and can play a vital role in the growth of our Alma mater with novel ideas and suggestions. You can contribute in multiple ways using your expertise and experience: We can form local chapters in India and abroad, developing and creating a global presence. Besides these, industry-institute interactions like internships, seminars, lectures and other initiatives would help the student community gain exposure and build successful careers.

It is my utmost pleasure to thank you all from the bottom of my heart and to look forward earnestly to your continuing involvement in the coming years as we march ahead in unison towards a new zenith of achievements.

Thank you….Keep in touch

PROUD TO BE A VIMALITE...

Aiswerya Sunil Panikiasery
Bsc. Botany (2014 - 2017)

Before recollecting my college days I would like to share my last few days of my +2 vacation. It was the time after my +2 result has been published and I scored well in that. For the higher studies my first choice was Vimala college because my mother's sister was a former student of Vimala college. And I already had a good picture about vimala from the wonderful experiences shared by her. I was eagerly waiting for the call from vimala but the allotment was not yet received. So it was a waiting moment for me. And on the last day of allotment I went to the college for enquiries about my admission.

After reaching the front gate of the college my mind totally turned blank. I was thrilled when I looked around the college environment and thought It will be a great opportunity for me to study and enjoy college life here. My eyes stuck on the green garden of the campus and the name of the college projected in the garden struk my eyes. And I prayed God if possible please give me a chance to complete my course here. And within one week I got allotment in vimala college. After checking out the allotment result I was very happy and ' yellow bulb starts to blink on my head'.

With immense pleasure and happiness I got admission in the college and started my Bsc.Botany course there. On the first day of my college life my tutor Sheela Madam asked me about my personal details and academic achievements.

ALUMNAE ASSOCIATION OFFICE BEARERS - 2020-2021

Co-ordinator
Dr. Sr. Marriette A. Therattil

President
Dr. O J Joycee

Vice President
Dr. Lizzy E A

Secretary
Ms. Ann Mary Thomas A

Associate Secretary
Dr. Mimi Mani Panackal

Associate Secretary
Dr. Theresa C J

Treasurer
Ms. Nisha Leela Jose

Joint Treasurer
Dr. Mini Krishna K

EXECUTIVE MEMBERS

Ms. Mony Geege

Ms. Sheeji Raphael

Dr. Shinju V

Dr. Parvathy K N

Ms. Latha Louis

Ms. Rajkeerthy

My teacher's are the backbone of my achievements till now in my life. My Sheela Ma'm, Sheeja Ma'm, Manju Ma'm, Sr.Sunitha, Smitha Ma'm, HOD Sr, and our lab assistant chechees, all the other teachers and non- teaching staffs whom in one way or other way were the vital part of my life. I would like to spend a few minutes in my mind to memorize them all and to thank them all. The activities which i had done during my college days are now just flashing through my eyes and head. The classroom leadership, organizing activities, our curriculum achievements, stage programmes, department programmes and celebrations, our tour, project visits each and every moments are a bunch of precious memories. Our garden library, canteen, store, auditorium, bus journey after a long queue,our KSRTC days are some of the nostalgic moments which will never ever fade.

A bunch of friendship was one of the assets of my vimala days. Our skipping class and enjoying that time with friends cannot be recreateable for me. Last year project sections were much more interesting and we enjoyed it a lot.

All these memories are much nostalgic and emotional moments which I can't get back once again. A lot are there to write about my college days but I think it's time to wind-up. Always happy with my college and ' Proud to be a vimalite.

MY ALMA MATER

Dr Omana Antony

B.Sc Zoology 1980-1983, MA English 1983-85

Recipient of Dr.NandakumarLavande Award for Academic Excellence-2015 & Gaurav Sikshak Puraskar-2014

When I received the call from one of the faculty members of Vimala College asking for an article for the Alumni Booklet, I was a bit confused not knowing why me. Soon the confusion was overtaken by the task assigned to me. What should I write –a poem, story or…what?? While my mind lingered unable to fix on any particular form of writing, a faded veil of memory slowly fell over my mind filling me with an overwhelming feeling. I was caught up in that strange feeling. I just wanted to see what that was. Slowly I stretched my hand and moved that veil aside. I saw a beautiful but dusty door shut and locked with the key on the lock. I looked up, and then saw a name board - "My Alma Mater". My curiosity peeped out, but warned, "Beware". Cautiously I unlocked the door and slowly pushed it open. The gush from inside was terrific. It rolled and reeled me several rounds. In that whirlpool of reminiscences many faces, people, places, incidents and scenes of joy, hurts and love flashed and rolled along with me. Slowly … very slowly, I was able to keep myself afloat. The whirling glimpses started becoming steady. I could see myself in the campus of Vimala College, Cherur.

Vimala College, Cherur, the most reputed women's college in Trichur is my Alma Mater. I was a member of this family of knowledge and wisdom from 1980 to '85… a long period of five years. I joined as a B.Sc Zoology student in 1980. Though from a remote village with all the timidity and humility of a village girl, I was very proud of myself as the topper and the best student of my school. That pride of mine was shattered on the very first day of my college. The stylish and confident students with their fluent English chitchat made a feeling of inferiority creep into my rustic self and made me shrink and withdraw. The condition worsened when the language classes started. There were about 90 students in one class, a combined class. All the bright and fascinating students sat together and indulged in their westernised chats. The studious ones sat on the front seats. I sat on the edge of a back bench. Sans courage to look at other students, I felt like a fish out of water. Loneliness suffocated me. Sometimes tears rolled down at the thought of my royal life in my school. I was the pet of all my teachers. I was the hero of all my classmates and school mates. But, here…I was nothing…nothing. I cried at home. My Dad told me that everything would be fine. His words of praise for my talents and achievements energised me. I pulled through my days. Slowly I could find out other birds of the same feather, and we flocked together. That cheered me up a lot. Then came Valsala Miss and Elizabeth Miss of our department.

Their love and care made me a great success in our Practical classes. I became an expert in displaying the nervous system of a cockroach, cranial nerve of a shark, digestive system of a frog and so on. Most of my classmates who were afraid of even touching these specimens approached me to know how I do it so quickly and correctly. I with all my genuine concern helped them because for me it was a God given opportunity for my survival. Slowly I started picking up my tempo. I completed my Graduation programme with 80% marks.

Due to many constraints at the time I had to take admission in MA English in the same institution. It was my Dad's decision that I must study in the same institution. Since there was no M.Sc (Zool)programme in the neighbourhood colleges those days, he preferred English for me. I was very nervous about this decision but helpless. The English Department was always looked up to as a department of genius people. They hardly interacted with the students of other departments. They can be seen either reading books or writing something. I was really scared not knowing how to proceed in that department with my very poor English. In 1983 I started my MA English programme. On the first day Sr.Cleopatra, the Head of the Department addressed the students. During her talk she expressed her apprehension about admitting a few students from Science background instead of the usual B.A English. This made me more nervous and scared about my poor communication ability in English. I couldn't even look straight up at Sr.Cleopatra's face because of my inferiority complex. I have a Science background, and I am not fit to be in the English department. I believed it. Days went on. Sr.Cleopatra led us to the marvellous world of Shakespeare. Lakshmikutti Miss took us for a stroll through the melodramatic world of Marlowe, Richardson, Fielding etc.; and flooded us with the Reason of the Restoration writers. Leela Miss rejuvenated us with the Romantic writings and the History of English Language. Dolly Miss rocked us in the Phonic world of English pronunciation and the absurdity of Modern Poetry & Drama. Rajalakshmi Miss introduced to us the world of Robert Frost, Sylvia Plath and many other American writers. Krishnakumari Miss exposed to us the greatness of Indian English Literature. I also got along with all the incongruities due to my lack of English base, and fought with all these literary figures to grab the theme, message and style of their writings.

I remember an amusing incident that happened towards the end of our first year. One of our class mates got married. I won't say 'all', but some of us felt jealous as she decided to pursue private study since she had to go with her husband. We kept one empty chair aside. Within a few days another girl got engaged. Somebody noticed that she had been sitting on the same chair as the girl who got married. All of us started paying attention on the one who was sitting in that chair next. Surprising all of us she also got married within a few days. The chair then became a thing that was very special and was in high demand. I think 5 or 6 students got married aided by the power of that chair. The news about the matrimony chair leaked out. One fine day the chair disappeared from our classroom. We got it back from one department after a very strenuous search. After a few days, the chair disappeared once again and we lost it permanently. But that chair was a lucky charm only in our class.

I too got married by the end of the first year. My biggest excitement was to tell others that I am getting married and will not continue studies anymore as I have to go with my husband. My friends gave me a loving farewell, but just a week after the wedding my husband dropped me off to college. He dropped me off himself because he knew about my wish to discontinue my studies. I had no choice but to proceed. The embarrassment I underwent when I re-entered the class after such a warm farewell is still fresh in my mind. Before the completion of my second year, I became pregnant. I was again hopeful of leaving my studies as the bus journey was not advisable in the early stages of pregnancy. My much-concerned husband admitted me to a hostel near the college to avoid all my inconveniences. Thus, overcoming all my adversities and attempts I successfully completed the course and left with my husband.

Later when I matured and became serious, I realized the big loss I had incurred. I was not ready to give up. I cleared SET, did B.Ed., M.Phil, and then Ph.D along with my profession. I started my career in a school. Rajagiri Public School, Kalamassery laid a strong professional foundation in me. I worked in many places as my husband's job required us to move on transfer in every few years. When he got transferred to Delhi NCR, I joined a Deemed University and spent a period of 10 years – the peak period of my career till I returned to my hometown to settle down in 2018.

Though my reminiscences sound like the silly musings of an immature girl, I am ever grateful to my husband for the timely firm and wise decisions he implemented in my life. Execution of those decisions enabled me to make all my achievements in life and career with the Grace of Almighty. All the campus experiences I had in fact strengthened me. I was refined with great morale. I thank my Alma Mater for giving me the courage to face adversities and the confidence to accept challenges. Later in my career as a Teacher I was very alert in handling the difficulties of students and guiding them with empathy. Today while I am in my retirement life, the calls, greetings and visits from my students wrapped in love and respect, are the most cherished asset of my career life.

I learnt, and I taught that no matter whether you have English proficiency or the 'appropriate' background, what matters to be successful is your determination and positive mindset to achieve your set goal.

BEWARE OF MISINFORMATION!

K M Pavithra
BSc Mathematics (2014-17)
Former Chairperson
Senior Research Associate

The Internet has now become an inevitable part of life now. We are dependent on for entertainment, communication, shopping, as well as education. Especially post the outbreak of the pandemic and rolling out of precautionary measures, the dependence on internet has further grown. Along with the penetration of internet, social media has also garnered popularity among people. In 2020, over 3.6 billion people were using social media worldwide. This number is expected to further go up.

Nonetheless, as usage of internet, social media, and other internet-based services is increasing, the exposure of users to fake news and misinformation has also gone up. Misinformation or fake news is false or misleading information which may be distributed to deceive or manipulate those reading it. One such widely spread misinformation during COVID-19 pandemic was that menstruating women should not take vaccines. Numerous posts, essays, and even infographics were being shared across different social media platforms regarding this which eventually led to women abstaining from taking vaccine while menstruating. Considering the vast spread of this misinformation, World Health Organization, Indian Government, and several other organizations started raising awareness among women that vaccination could be done anytime irrespective of the menstrual cycle. What we saw above is just one drop in the ocean of fake news and misinformation in social media.

The origin of most misinformation are clickbait and misleading headlines, satire, and propaganda. Clickbait involves the sensationalisation of content or headlines so as to gain the attention of users. This is a ubiquitous tactic used by many content creators to attract users. Usually, the information may be poorly researched. Such information coupled with the marketing technique will result in more people engaging with misinformation. Likewise, there can be articles/information with misleading headlines to attract viewers irrespective of the content quality. Even if the content is different from the headlines, more often than not people tend to share the information based on the headline. Satires may end up as misinformation if people fail to understand the irony/sarcasm in the content and interpret it as facts. Propaganda involves biased and potentially false information which is designed to manipulate the content users. This is common at the time of election when political parties make bogus claims to get votes. Social media users eventually become prey to such misinformation and end up sharing such information knowingly or unknowingly, thereby increasing the reach of the misinformation.

To identify misinformation, one must check the source of the content. Use of less conventional domain extensions in the URL, and lack of adequate information in the 'About us' section can be signs that the information is fake. One must also check the author, whether they have any agenda, are their works reliable, and if they have a good reputation. It is always good to verify any information that you get with other sources reporting the same or similar news/information. A critical mindset when reading or viewing some content will also help one from becoming a victim of false information. Always, cross-check the facts, read/view the information and not just the headlines, and also see if the information is a satire. Moreover, fact-checking websites are also available which debunk fake news. Keep in mind these tips before quickly sharing some piece of information with others.

Ms Nagapriya Thiyagarajan
BSc Statistics (2018-2021)

An alumna now, I was a fresher 3 years back on 2018 June 11. I was not only the fresher to the college, but also to the state, culture, tradition and language too. Yes, myself NagapriyaThiyagarajan from Statistics Department was entirely new then. I had to live out of my comfort zone and learn something new in a different atmosphere. Actually, it was an experimental decision to know how better I could manage myself in a new place. I now wonder myself, that if I became better. But that was not an easy task for me then. It was my friends that Vimala gave me that made it easier. Obviously, college life gives us a wonderful bunch of friends, which makes our days worthwhile and gives us blissful memories. Thank you Vimala for accepting me and giving me such gifts.Education wise, Statistics is my love, that love became more precious because of the inevitable support of my teachers.When you are away from your comfort zone, things may not seem to be in place but the hands that support you is strong and wise. One last final thing is, believe in yourself even if you have doubts. Try to leave your comfort zone, explore yourself, finally see the better you.One word for Kerala -'*Awesome*'. Once again a big thank you for everyone who have been a part of these three years.

ചാവറയച്ചന്റെകൃതികൾ

ഡോ. സി. ഷാരോൺ, സി. എം. സി.
(ബി.എ.മലയാളം 2000-2003)
അസി.പ്രൊഫ. സെന്റ് തോമസ് കോളേജ്, തൃശൂർ

കേരള കർമ്മലീത്താ സന്ന്യാസിനീസമൂഹത്തിന്റെ (CMC) സ്ഥാപകനായ ചാവറകുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ 1805 ഫെബ്രുവരി 10-ാം തീയതി കൈനകരി ചാവറക്കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്ത് ആശാൻ കളരിയിലാണ് ചാവറയച്ചൻ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിയത്. 1829-ൽ തന്റെ 24-ാംവയസ്സിൽ മൌറീലിയസ്സ്തബിലിനി മെത്രാനിൽനിന്നു പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ചു ശുശ്രൂഷാജീവിതം ആരംഭിച്ചു. ചാവറയച്ചന്റെ ഭരണ നൈപുണ്യവും ശിക്ഷണ പാടവവും സമകാലികസഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും സംസ്കാരത്തിനും ധാരാളം സദ്ഫലങ്ങൾ നൽകി. വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിൽ വളരെ പിന്നോക്കമായിരുന്ന കത്തോലിക്കാസമുദായത്തെയും ജാതിയിൽ താഴ്ന്നവരെയും പുരോഗതിയിലേക്കു നയിക്കാൻ അദ്ദേഹം പള്ളികൾതോറും പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ വേണമെന്നുകല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. 1831-ൽ അദ്ദേഹംആരംഭിച്ച സംസ്കൃത വിദ്യാലയം ഏവർക്കും ജ്ഞാനമാർഗം തുറന്നുകൊടുത്തു. ജാതിമതഭേദമെന്യ എല്ലാവർക്കും സ്വാഗതമോതാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

അച്ചുകൂടം സ്ഥാപിച്ച ആദ്യത്തെ സ്വദേശിയാണ് ചാവറയച്ചൻ. ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലും അദ്ദേഹം ധാരാളം ആത്മീയ ചിന്തകൾ എഴുതിയിട്ടു. 1829 മുതൽ 1870 വരെ രണ്ടുഗ്രന്ഥങ്ങളിലായി സ്വന്തം കൈയക്ഷരത്തിൽ അദ്ദേഹം കുറിച്ചിട്ട 'നാളാഗമം' ആ കാലഘട്ടത്തിലെ സഭയുടെയും ഒരു പരിധി വരെ സമൂഹത്തിന്റെയും ചരിത്രമാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യകൃതികളും ആത്മീയകൃതികളും കത്തുകളും ഗദ്യകൃതികളും സവിശേഷശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നു. നാളാഗമങ്ങൾ, ധ്യാനസല്ലാപം, നല്ല അപ്പന്റെചാവരുൾ, കത്തുകൾ, തുക്കാസ, ഇടയനാടകങ്ങൾ എന്നിവയാണു ചാവറയച്ചന്റെ ഗദ്യകൃതികൾ. ആത്മാനുതാപം, അനസ്താസ്യയുടെ രക്തസാക്ഷ്യം, മരണവീട്ടിൽ പാടുന്നതിനുള്ള പാനതുടങ്ങിയവയാണ് ചാവറയച്ചന്റെസാഹിത്യകൃതികൾ. സാർവ്വകാലികസംഭാവനകൾ നല്കിയിട്ടുള്ള ഈ കൃതികൾ സമൂഹത്തിലേക്കും ചരിത്രത്തിലേക്കുമുള്ള ഈടുവെപ്പുകളാണ്.

മധുരം, സൗമ്യം, ദീപ്തം

Ms. Sreedevi R, *MSc Physics (2000-2002)*

ഓർമ്മ പുസ്തകത്തിന്റെ ഇതളുകൾ വിടരുമ്പോൾ സ്ഫടിക സമാനമായ നീർതുള്ളിയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന സ്വച്ഛനീലാകാശംപോലെ മിസ്അന്നത്തിന്റെ മുഖം തെളിയുന്നു. മധുരമായ ്ചിരിച്ചു സൗമ്യമായ് ഹൃദയത്തോട് ചേർത്ത് നിർത്തി ദീപ്തമായ മാർഗ്ഗനിർദേശങ്ങളാൽ വഴി നയിച്ച അക്ഷരപുണ്യം- അതായിരുന്നു നമ്മുടെ മിസ്അന്നം. ആരെയും പരുക്കേൽപിക്കാതെ അദ്ധ്യാപനത്തിന്റെ പൂവിരി നടക്കാവുകളിലൂടെ തണൽപ്പറ്റിയും തണലേകിയും അവർ ജീവിതം നടന്നുതീർത്തു. ക്ളാസ്മുറിക്കുള്ളിൽ നടത്തിയ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വിനിമയം ഒരു പൂവിറുത്തു നൽകുന്ന ലാഘവത്തോടെ നിർവഹിക്കാൻ മിസിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ക്ലാസ്മുറിക്കു പുറത്തു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ജീവിത പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കു ഇറങ്ങി ചെന്ന് അവരുടെ സങ്കടങ്ങൾ ഇറക്കി വെക്കാനുള്ള അത്താണിയായി മാറുവാൻ മിസിന് പലപ്പോഴും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് .വിശന്ന വയറുമായി ലാബിൽ നിന്നു മിറങ്ങുന്ന ചിലദിനങ്ങളിൽ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അന്നമൂട്ടിയിരുന്ന ഈ ഗുരുനാഥജീവിതവഴിയിൽ എന്നുംപ്രചോദനമായിരുന്നു. നിലവിളക്കിലെ തീനാളം പോലെ അജ്ഞതയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വെട്ടം നൽകികൊണ്ട് അനേകം കുട്ടികൾക്കു വെളിച്ചമായി അറിവിന്റെ വെള്ളിരേഖയായി ശോഭിച്ചു കൊണ്ട് ശിഷ്യഗണങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥ ഗുരുവായി. തന്റെ കർമ്മത്തിന്റെ, നിസ്വാർത്ഥ സവനത്തിന്റെ കൈയൊപ്പ് ചാർത്തി കൊണ്ട് ജീവിതത്തിൽ നിന്നും തിരിച്ചു നടന്ന മിസ് അന്നത്തിനു ഒരുകുമ്പിൾ നിറയെസ്നേഹം കൊണ്ട് സ്മരണാഞ്ജലിഅർപ്പിക്കുന്നു.

In loving memory of

Prof. Annam K O
Former HoD,
Dept. of Physics

വിമല കോളേജും എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാരും

അനു വി എസ്
ബി എ മലയാളം (2008-2011)

വിമല....മാതാവിന്റെ സ്നേഹത്തോടെ ഇരു കയ്യും നീട്ടി ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച കലാലയം. ആദ്യമായി വിമലയുടെ അങ്കണത്തിലേക്കു കടന്നു ചെന്നപ്പോൾ വീടിന്റെ ഒരു സുരക്ഷിതത്വവും സ്വപ്ന സാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണവുമാണ് എന്റെ മനസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. വിമല എന്ന പൂന്തോട്ടത്തിലെ നിറവും ഭംഗിയുമുള്ള പൂക്കളായിഞങ്ങളെ വാർത്തെടുത്ത മലയാള വിഭാഗത്തിലെ അദ്ധ്യാപികമാർ. കവിതയുടെ മാസ്മരിക ലോകം സൃഷ്ടിച്ച നിഷ മിസ്സ് (ഞങ്ങളുടെ ട്യൂട്ടർ ആയിരുന്നുട്ടോ), അമ്മയുടെ വാത്സല്യം നൽകുന്ന ജാൻസി മിസ്സ്, കവിതകളും കഥകളും പറഞ്ഞു തന്ന നമിത സിസ്റ്റർ, വായനയുടെ ലോകം ഞങ്ങൾക്കു തുറന്നു തന്ന അനു മിസ്സ്, ഗുരു എന്ന പദത്തിന് പൂർണരൂപം നൽകിയ ഞങ്ങളുടെ ഗുരുദക്ഷിണ സ്വീകരിച്ച പാർവതി മിസ്സ്, ഞങ്ങൾ ചേച്ചി എന്നു വിളിച്ചവരും ഞങ്ങളെ ചേച്ചി എന്നു വിളിച്ച സഹോദരിമാർ, ഒറ്റ കെട്ടായി നിന്ന മലയാള സൗഹൃദക്കൂട്ടം.... ഇങ്ങനെ പോകും കലാലയത്തെ കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ.

2008-11 മലയാളം ബാച്ച് എനിക്ക് സമ്മാനിച്ച ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഞങ്ങളുടെ എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാർ എന്ന സൗഹൃദമായിരുന്നു. മാർത്താണ്ഡവർമ്മയെ കുറിച്ച് അറിയുന്ന എല്ലാവർക്കും അറിയാം എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാർ ആരാണെന്ന്. തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലെ ദുഷ്ടകഥാപാത്രങ്ങൾ. പക്ഷേ ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ അല്ലാട്ടോ. എട്ടുപേർ ഉള്ളത് കൊണ്ട് ഞാൻ തന്നെ ഇട്ട പേരായിരുന്നു അത്. ലിജി, സിജി, ജിത്യ, ഫെബി, ദൂന, ധന്യ, ഞങ്ങളിലേക്കു കടന്നുവന്ന മാലാഖ ഗിഫ്റ്റി സിസ്റ്റർ പിന്നെ ഞാനും. എല്ലാ സൗഹൃദങ്ങളെ പോലെയുള്ള ഇണക്കവും പിണക്കവും വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങളും മിസ്സ്മാരുടെ കണ്ണിലുണ്ണികളും എന്നാൽ കുറച്ചു തല്ലൊളികളായ ഞങ്ങളുടെ ഈ സൗഹൃദം പത്തു വർഷങ്ങൾക്ക് ഇപ്പുറവും ആ ബലത്തോടെ നിലനിൽക്കുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ പല മേഖലകൾ വിജയകരമായി പൂർത്തീകരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ എന്നും കടപ്പെടുന്നത് വിമല കോളേജിനോടാണ്. ഇങ്ങനെ ഉറപ്പുള്ള നിറമുള്ള സൗഹൃദം നൽകിയതിന്. ഇത്തിരി ഗണിത ശാസ്ത്രപരമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ വിമല + സൗഹൃദം =എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാർ

എന്റെ പ്രിയ അമ്മമിസ്സിന്ന്

Ms Thesnim,
BSc Mathematics (1969-1971)

1979 അഗസ് 6, മൂന്നുവയസ്സ് തികയാത്തമോളുടെ കയ്യും പിടിച്ചു അമ്പരപ്പോടെ അബുദാബിയിൽ വന്നിറങ്ങിയത് ഇന്നലെയെന്നപോലെ. അതിശയലോകത്തെ അന്തംവിട്ടു നോക്കി കാണുമ്പോഴും ഇക്കാക്കാടെ (ഹസ്ബൻഡ്) അടുത്തെത്തിയ സന്തോഷം ഒരുവശത്തുള്ളപ്പോഴും ഉമ്മാനേം ഉപ്പാനേം അനിയത്തിമാരേം വിട്ടുപിരിഞ്ഞുവന്നവേദനയും ഒരുവശത്തുണ്ടായിരുന്നു.

അപ്പോഴാണ് ഇക്കാക്കാടെ കൂട്ടുകാരനും ഭാര്യയും ഓഗസ്റ്റ്15പ്രമാണിച്ചു ഇന്ത്യൻ അസോസിയേഷനിൽ പരിപാടിയുണ്ട് പോകാമെന്നും പറഞ്ഞു വിളിക്കാൻ വന്നത്. അവരുടെ കൂടെ വലിയ അസോസിയെഷൻ ഹാളിൽ കയറി ചെയറിൽ ഇരുന്നപ്പോളും കണ്ണുകൾ ചുറ്റുംപരതി എന്റെ പരിചയയത്തിലുള്ളആരെങ്കിലും കാണുമായിരിക്കുമോ? ഇല്ലആരുമില്ല. പരിപാടികൾ തുടങ്ങി.

സ്വാഗത പ്രസംഗം. എന്റെശ്വാസം നിലച്ച പോകും വിധം അവിശ്വസനീയതയോടെ ഞാൻ കണ്ണ് ഒന്ന്കൂടിതിരുമ്മി കാണുന്നത് സത്യം തന്നെയോ എന്ന അതിശയത്തിൽ നോക്കി. അയ്യോ! ഞങ്ങളുടെ മിസ് റോസി തോമസ്! ഡിഗ്രിക്ക് ഇംഗ്ലിഷ് എടുത്തിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ പ്രിയങ്കരിയായ മിസ്.

എനിക്ക് പിന്നെ സീറ്റിൽ ഇരുപ്പുറച്ചില്ല. എങ്ങനെയും മിസ്സ്റ്റേജിനു പിന്നിലുണ്ടാവുമല്ലൊ. മിസ് മിസ്സാവുമുൻപ് പോയി കാണണം. ഇക്കാക്കാടെഫ്രണ്ട്അബൂബക്കർ ISC മെമ്പറും നല്ലൊരു പ്രവർത്തകനും ആയിരുന്നു. ഇരിക്കപ്പൊറുതിയില്ലാതെ ഞാൻ അബൂബക്കറിനോട് വിവരം പറഞ്ഞു പുള്ളി എന്നെയുംകൂട്ടി സ്റ്റേജിന്ന് പിറകിലേക്ക്പോയി. മിസിനെ കണ്ടതും ഉമ്മാനെ ഓർമവന്നു എന്റെ കണ്ണ് നിറയാൻ തുടങ്ങി. അതിലും അതിശയത്തോടെ "തെസ്നീം" എന്നും വിളിച്ചു മിസ്സും എന്നെ വന്നു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

മിസ്സും "Miss. Rosy Thomas" ഇൽ നിന്ന് "Mrs. Rosy Martin" ആയി അബുദാബിയിൽ എത്തിയതായതായിരുന്നു. അന്നത്തെ ഇന്ത്യൻ ലേഡിസ് അസോസിയേഷൻ (ILA) ഭാരവാഹികളിൽ ഒരാൾ പിന്നെഇന്ത്യൻ അസോസിയേഷന്റെയും.

പിന്നെ എന്നെയും ILA മെമ്പർആക്കി. എനിക്കങ്ങനെ അബുദാബിയിൽ ഒരുഅമ്മയെ കിട്ടി. മൊബൈലുകളോ നാട്ടിലേക്കു ഡയറക്റ്റ് ഡയലിങ്ങോ ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്തു മരുഭൂമിയിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരുമരുപ്പച്ചതന്നെ ആയി എനിക്ക് മിസ്.

മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു മിസ്ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ബാങ്കിൽ മിസ്സിന്റെ കീഴിൽ തന്നെ ജോലി ചെയ്യാനുള്ള അപ്പൂർവഭാഗ്യവും എനിക്ക് കിട്ടി. മറ്റു സ്റ്റാഫുകൾ 'എന്താണ് ഗുരുവും ശിഷ്യയും കൂടി ഗൂഢാലോചന' എന്നും പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ കളിയ്ക്കാറുള്ളതും ഓർക്കുന്നു. സന്താനഭാഗ്യം ഇല്ലാതിരുന്ന മിസ്സി നിന്ന് ഒരമ്മയുടെ സ്നേഹം ആവോളം ലഭിച്ചിരുന്നു എനിക്കും.

പിന്നീട് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ ദുബൈക്ക് മാറി എനിക്കു ഒരു ആൺകുഞ്ഞു പിറന്നപ്പോൾ എന്റെയും ഇക്കാക്കാടെയും ഉമ്മാടെ സ്ഥാനത്തു വന്നു കുഞ്ഞിന്ന് ആദ്യമായി പൊന്നു കെട്ടിയതും ഒക്കെമിസ് ആയിരുന്നു.

വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ഒരിക്കൽ ദുബൈക്ക് വന്ന മിസ്സിന്റെഹസ്ബൻഡ്. ബാങ്കിൽ വന്നുഎന്നെകണ്ടു .വെള്ളകാറിൽ കയറി എന്നോട് കൈവീശി ചിരിച്ചു യാത്ര പറഞ്ഞ അങ്കിൾരാത്രി എത്തേണ്ട സമയം കഴിഞ്ഞിട്ടും മിസിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തിയില്ലെന്നും പറഞ്ഞു മിസ്സിന്റെ ഫോൺവന്നപ്പോൾ വഴിയിൽഷോപ്പിങ്ങിനോ മറ്റോകയറിക്കാനും എന്ന്ഞങ്ങളും ആശ്വസിച്ചു.

പക്ഷേ അന്വേഷണം അവസാനിച്ചത് ഹോസ്പിറ്റൽ മോർച്ചറിയിൽ ദുബായ് അബുദാബി റോഡിലുണ്ടായ ഒരു ആക്സിഡന്റിനെ തുടർന്ന് എത്തിയ അങ്കിളിന്റെ ചേതനയറ്റ ബോഡിയിൽആയിരുന്നു. ചിരിച്ചുകൊണ്ടു കാറിൽ എന്നോട് കൈവീശിടാറ്റപറഞ്ഞഅങ്കിൾ....

അത് ഈലോകത്തോട് തന്നെയുള്ള ടാറ്റ പറച്ചിൽ ആയിരുന്നുവെന്ന് ഞാനുമറിഞ്ഞില്ല.

അബുദാബിയിൽ ഓടിയെത്തി അടുത്ത ദിവസം മിസിനെ നാട്ടിലേക്ക്- കൂടെ വലിയ മരപെട്ടിയിൽഞങ്ങൾ കുളിപ്പിച്ചൊരുക്കി കിടത്തിയ അങ്കിളിനൊപ്പം- എയർപോർട്ടിൽ നിന്ന് യാത്രയാക്കിയ അന്ന് കണ്ടതാണ് ഞാൻ എന്റെ മിസ്സിനെ.

പിന്നെകോൺടാക്ടാസ് വിട്ടു.

മരിക്കുന്നതിനു മുൻപ് എന്റെ ആ അമ്മയെ ഒരിക്കൽകൂടികാണണം എന്നുണ്ട്.

പ്രിയപ്പെട്ട 'അമ്മമിസ്'

We miss you.

എവിടെയായാലും ഇത്കാണുകയാണെങ്കിൽ, ഇന്ന് ഒരമ്മൂമ്മയായ ഈ മോളെ വിളിക്കുമോ?

ദയവായി കോൺടാക്ട്

അഡ്രസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ നമ്പർഅറിയിക്കുമല്ലോ

എന്നെങ്കിലും കണ്ടുമുട്ടാൻ ദൈവം സഹായിക്കുമെന്നവിശ്വാസത്തോടെ തസ്നിം.

Ms Anju Thomas,
BA Functional English (2010-2013)

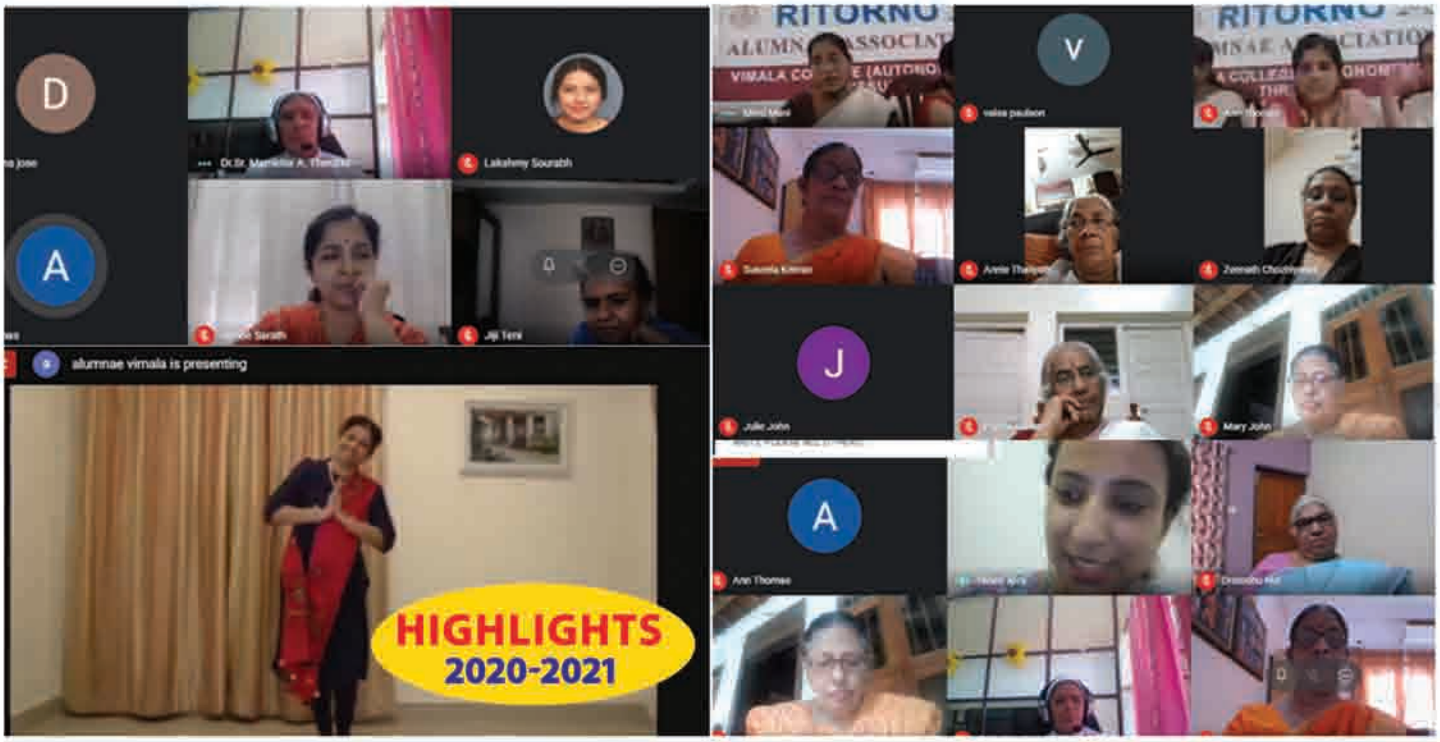

The first virtual Alumnae Reunion and Annual General Body Meeting Release of seventh volume of Dear Alumna

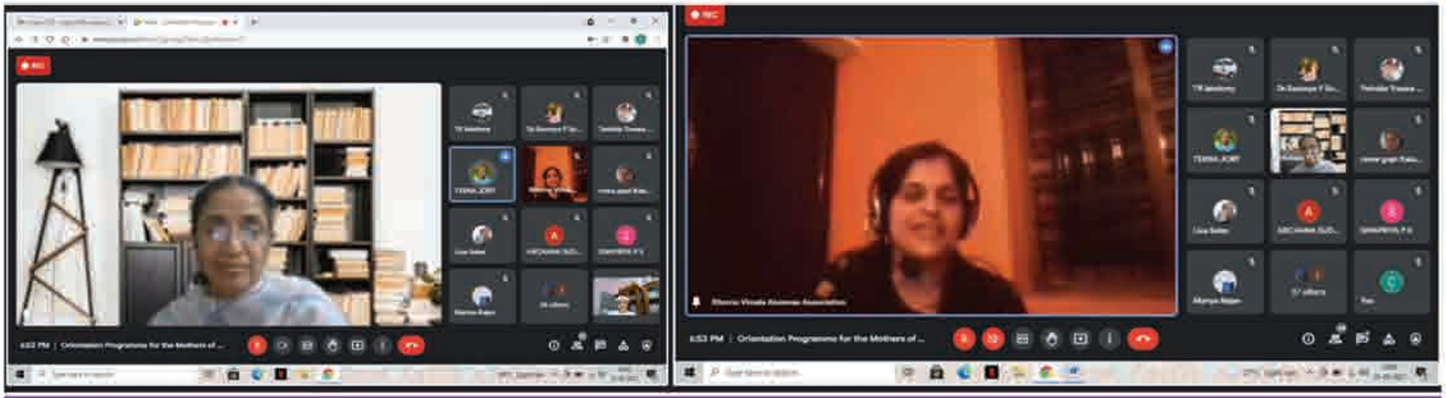

Orientation programme in collaboration with UGC Centre for Women Studies for the Mothers of III Semester UG students

VIMALARDHRAM - Financial assistance of Rs. 56,000/- extended to the needy students of Vimala to aid their online learning

Editors: Ms. Sheeji Raphael, Dr Mini Krishna K, Dr Jancy K A Printed and Published by Principal, Vimala College, Thrissur (Private Circulation Only)